

УДК 001.32:008:39]:001.89(477)“1991/2020”

DOI <https://doi.org/10.15407/nte2026.01.008>

БЕХ КАТЕРИНА

кандидатка історичних наук, учений секретар Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України (Київ, Україна).

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6779-623X>

BEKH KATERYNA

a Ph.D. in History, a scientific secretary of M. Rylskiy Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine).

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6779-623X>

Бібліографічний опис:

Бех, К. (2026) Публікаційна діяльність молодих учених Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України: пошук нових ракурсів гуманітарних досліджень (1991–2020-ті роки). *Народна творчість та етнологія*, 1 (409), 8–27.

Bekh, K. (2026) Publication Activity of Young Scientists of M. Rylskiy Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine: Search for New Research Angles in Humanities (1991–2020s). *Folk Art and Ethnology*, 1 (409), 8–27.

© Видавництво ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2026. Опубліковано на умовах відкритого доступу за ліцензією CC BY-NC-ND (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

ПУБЛІКАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ МОЛОДИХ УЧЕНИХ ІНСТИТУТУ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА, ФОЛЬКЛОРИСТИКИ ТА ЕТНОЛОГІЇ ІМ. М. Т. РИЛЬСЬКОГО НАН УКРАЇНИ: ПОШУК НОВИХ РАКУРСІВ ГУМАНІТАРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ (1991–2020-ті роки)

Анотація / Abstract

У статті здійснено комплексний історіографічний аналіз публікаційної діяльності молодих учених Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України (ІМФЕ, Інститут) як важливої складової розвитку сучасного гуманітарного знання. Дослідження побудовано на опрацюванні матеріалів фахового журналу «Народна творчість та етнологія» («НТЕ»), зокрема, публікацій у рубриці «Трибуна молодого дослідника», а також окремих монографічних і колективних видань, підготовлених молодими науковцями установи. Простежено динаміку тематичних пріоритетів, методологічних орієнтирів і жанрових форматів наукових текстів від межі ХХ–ХХІ ст. до сьогодення.

Особливу увагу приділено з'ясуванню співвідношення традиційних для інститутської наукової школи напрямів (дослідження родинної та календарної обрядовості, народної свідомості, матеріальної культури, декоративно-ужит-

кового мистецтва, історії фольклористики й етнології) з новими дослідницькими векторами, що актуалізувалися в умовах суспільних трансформацій. Виявлено розширення проблемного поля в бік вивчення ідентичності, міграційних процесів, міського повсякдення, культурної пам'яті, медіакультури, трансформації сімейної обрядовості та соціокультурних практик в умовах війни. Показано, що молоді дослідники активно інтегрують міждисциплінарні підходи, поєднуючи класичну джерельну базу (польові матеріали, архівні документи, публіцистику, статистичні дані) із сучасними методами аналізу.

У статті засвідчено, що публікаційна активність молодих учених є не лише індикатором інституційної динаміки, а й чинником оновлення наукової парадигми. Журнал «Народна творчість та етнологія» розглянуто як стабільну платформу професійної апробації, формування наукової ідентичності та забезпечення спадкоємності академічної традиції. Зроблено висновок, що діяльність молодих науковців ІМФЕ засвідчує поєднання тягості наукової школи з відкритістю до нових тем і методологій, що відповідають сучасним викликам гуманітаристики.

Ключові слова: молоді науковці, публікаційна діяльність, рубрика «Трибуна молодого вченого» в журналі «Народна творчість та етнологія», етнологія, фольклористика, мистецтвознавство, традиційна культура, матеріальна культура, обрядовість, культурна ідентичність, соціокультурні трансформації, історія науки, міждисциплінарні дослідження, академічна школа.

A comprehensive historiographical analysis of the published works by young scholars of M. Rylskyi Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine (IASFE, Institute) as an important component of the development of contemporary humanities is submitted in the article. The study is based on the analysis of materials from the professional journal «Folk Art and Ethnology» («FAE») in particular published works in the section «Young Researcher's Tribune», as well as individual monographs and collective publications prepared by young scholars of the institution. The dynamics of thematic priorities, methodological guidelines, and genre formats of scientific texts from the late 20th and early 21st centuries to the present day are traced.

Particular attention is paid to clarifying the relationship between the traditional areas of research for the institute's scientific school (study of family and calendar rituals, folk worldview, material culture, decorative and applied arts, the history of folklore and ethnology) with new research vectors those have become relevant in the context of social transformations. An expansion of the problem field has been identified in the direction of studying identity, migration processes, urban everyday life, cultural memory, media culture, the transformation of family rituals, and sociocultural practices in the context of war. It has been shown that young researchers are actively integrating interdisciplinary approaches, combining classical source bases (field materials, archival documents, journalism, statistical data) with modern methods of analysis.

As it is testified in the article, the publication activity of young scientists is an indicator of institutional dynamics, as well as also a factor in the renewal of the scientific paradigm. The journal «Folk Art and Ethnology» is considered as a stable platform for professional testing, the formation of scientific identity, and ensuring the continuity of academic tradition. It is concluded that the activities of young scientists at M. Rylskyi Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine demonstrate a combination of scientific continuity and openness to new topics and methodologies responding to the contemporary challenges of the humanities.

Keywords: young scientists, publishing activity, section «Young Scientist's Tribune» in the journal «Folk Art and Ethnology», Ethnology, Folkloristics, Art Studies, traditional culture, material culture, rituals, cultural identity, sociocultural transformations, history of science, interdisciplinary research, academic school.

Вступ. У 2026 році Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України відзначатиме 105 років із часу закладення підвалин свого академічного розвитку – від народознавчого осередку до провідної багатопрофільної наукової установи, званої далеко за межами України. Опираючись на архівні матеріали, детальний виклад становлення ІМФЕ оприлюднила академік Ганна Скрипник у своїй статті, присвяченій одній із попередніх ювілейних дат – 85-річчя

Інституту [59]. Більшість читачів наукового журналу пам'ятають про досить широке відзначення 90-річчя установи – цій даті була присвячена Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні художньо-мистецькі та етнокультурні процеси поліетнічного середовища України», яка мала резонансний відгос у суспільстві й охопила понад 150 учасників – вітчизняних та іноземних учених. Про масштабний ювілейний захід проінформували в часописі «Народна творчість та етнологія» О. Шевчук і

Н. Студенець [77]. Суспільні виклики та загрози останніх років, зокрема й реалії, у яких доводиться нині існувати українцям, та й загалом швидкий плин життя, відбиваються на організації наукової діяльності і здійсненні робочих планів. До речі, сторіччя Інституту припало на роки боротьби із пандемією (2019–2021), час, коли наукове товариство було в пошуку нових методів і способів вивчення особливостей народної та професійної культури, адаптувалося до дистанційних умов студіювання індивідуальних дослідницьких тем. Чергова хвиля виборювання своєї національної незалежності одночасно розхитала колектив ІМФЕ й розворушила до відповіді науковим словом на вороже посягання щодо оригінальності та правдивості історії й культури українців. Ретроспекція на діяльність Інституту за останні кілька десятиліть показує стабільний науковий поступ колективу та систематичний вплив інтелектуальних результатів на вітчизняне суспільство. Помітним з-поміж фундаментальної науково-дослідної роботи колективу є збереження тягlosti наукової школи – практично безперервної підготовки молодого змiни. Саме ця ніша в історії ІМФЕ – навчання та діяльність молодих учених – привертає нашу увагу. *Метою статті* є аналіз публікаційної діяльності молодих учених Інституту крізь призму тематичних пріоритетів, жанрових форматів та апробаційних платформ.

Виклад основного матеріалу. Публікаційна діяльність є одним із ключових індикаторів наукової активності та професійного становлення молодих учених. Через оприлюднення результатів досліджень у фахових виданнях відбувається інтеграція дослідника в науковий дискурс, апробація методологічних підходів і формування авторської наукової позиції, а також поступове узагальнення й концептуалізація напрацьованих результатів у межах дисертаційних тем, що згодом знаходить своє завершене втілення в монографічних дослідженнях. У цьому контексті особливо показовим є досвід молодих

учених ІМФЕ, чия публікаційна активність відображає як тягlostь академічних традицій, так і реагування на сучасні соціокультурні виклики, будучи невід'ємною складовою виконання планових наукових тем, реалізації індивідуальних і колективних досліджень та підготовки дисертаційних праць.

Головним і, що важливо, завжди доступним майданчиком для публікації перших наукових осмислень власних дослідницьких тем був і залишається фаховий журнал «Народна творчість та етнологія». Протягом багатьох десятиліть у часописі функціонує спеціальна рубрика, що акумулює статті молодих науковців нашого Інституту, а також представників інших науково-дослідницьких осередків України. Ця рубрика, яка різними роками змінювала назву, зберігала свою головну функцію – підтримувати наукову молодь та презентувати нові дослідження. Перші спроби створення такого майданчика розпочалися в 1978 році з рубрики «Трибуна молодого дослідника» (№ 1), яка впродовж наступних років зазнавала трансформацій і періодично змінювала свою назву. У 1993–1994 роках аналогічний сегмент журналу отримав назву «Слово молодого вченого» (1993, № 1 – 1994, № 1), а згодом у 1994–1995 роках функціонував як «Слово молодого дослідника» (1994, № 4 – 1995, № 4–6). У 1996 році рубрика повернула назву «Слово молодого вченого» (№ 1 – № 5–6), у 1997 році фігурує як «Трибуна молодого дослідника» (№ 1), а протягом 1997–1998 років – як «Слово молодого дослідника» (1997, № 5–6 – 1998, № 1). У 1998–1999 роках рубрика зберігає назву «Трибуна молодого дослідника» (1998, № 2–6; 1999, № 2–3), на рубежі 2018–2019 років сегмент журналу, присвячений молодим ученим, позначений як «Дослідження молодих учених» (2018, № 3 – 2019, № 5), а з 2021 року й до сьогодні функціонує рубрика «Трибуна молодого дослідника» (2021, № 1 – дотепер). Отже, журнал протягом майже п'ятдесяти років забезпечує постійну платформу для наукової апробації, сприяє розвитку міждисциплі-

нарних досліджень і формує інтелектуальне середовище, яке підтримує зростання молодих учених у галузях етнології, фольклористики та мистецтвознавства.

Здійснивши ретроспективу через публікації в цій рубриці, можемо простежити формування наукової школи саме в стінах ІМФЕ. Уперше на сторінках журналу «НТЕ» як самостійна колонка «Трибуна молодого дослідника» була представлена в першому номері за 1978 рік. Свої статті в цій рубриці в статусі молодих учених презентували Г. Скрипник, Г. Щербій, О. Найден, Г. Довженко, З. Гудченко, Л. Вахніна, Г. Бондаренко, М. Дмитренко, С. Тримбач, Р. Забашта, Т. Шевчук, М. Хай, Г. Склярєнко, В. Новійчук, В. Балушок, Л. Мушкетик, О. Поріцька, О. Немкович, В. Сироткін, О. Микитенко, О. Боряк, І. Щербак та інші – науковці, які пов'язали своє професійне життя з Інститутом, безпосередньо стали рушіями його розвитку й методологічного становлення, інтелектуальної консолідації та формування академічної гуманітарної думки в Україні. Нині значна частина згаданих учених продовжує активну діяльність у стінах ІМФЕ, передаючи свій неоціненний досвід та глибокі знання здобувачам і молодим науковцям.

Початок 1990-х років, що збігся з утвердженням державної незалежності України, став визначальним етапом трансформації вітчизняного гуманітарного знання. Для молодих учених Інституту цей період ознаменувався активним входженням у науковий дискурс поза межами радянської ідеологічної парадигми, переосмисленням методологічних засад дослідження традиційної культури та поступовим формуванням нових тематичних і концептуальних орієнтирів. Важливу роль у цих процесах відіграла рубрика «Трибуна молодого вченого» журналу «Народна творчість та етнологія», яка в 1991–1999 роках стала стабільним майданчиком апробації перших самостійних наукових розвідок молодого покоління дослідників.

У публікаціях молодих учених зазначеного періоду провідне місце посідали дослідження традиційної обрядовості та календарно-ритуальних практик. Така проблематика засвідчувала не лише інерцію попереднього наукового русла, активно розроблюваного в 1970–1980-х роках, а й її переосмислення в умовах національно-культурного відродження доби незалежності. Мовилося радше про продовження системного вивчення традиційної обрядовості, але вже без ідеологічних обмежень радянського часу, з акцентом на локальну специфіку, регіональні варіанти та етнокультурну самобутність. Показовою в цьому контексті є стаття С. Творун «Весняні аграрні звичаї та обряди українців Поділля» [64], що репрезентує тяглість дослідження традиційної календарної обрядовості на регіональному матеріалі, продовжуючи напрацювання попередніх десятиліть, однак із виразнішою увагою до локальної варіативності та збережених елементів живої традиції. Натомість розвідка Н. Стішової «Календарна обрядовість та фольклор українців Підляшшя» [62] розширює проблемне поле завдяки зверненню до українців Підляшшя як етнокультурної спільноти поза межами України, що відображало новий для 1990-х років інтерес до діаспорних і прикордонних середовищ з точки зору формування цілісного бачення українського культурного простору. Окремий тематичний сегмент становили студії з традиційної матеріальної культури й народного мистецтва, зосереджені на аналізі предметного середовища та декоративних форм. Наприклад, цей напрям досліджень репрезентує праця М. Юр «Типологія весільних скринь, декорованих розписом» [80], у якій простежується інтерес до регіональної типології та художньо-стильових особливостей.

Помітною складовою публікацій молодих учених у 1990-х роках стало осмислення історії української гуманітарної науки, діяльності окремих наукових осередків і персоналій. Цей напрям представлений

статтями О. Шалак – «Подвиг збирача українського фольклору» [74], «Пісенні скарби подільського фольклориста» [75], Л. Іваннікової – «Яків Новицький і вивчення фольклору Катеринославщини» [23], О. Рубан – «Етнографічна комісія Академії наук України» [55], О. Юзефчик – «З історії Кабінету музичної етнографії ВУАН» [79]. Зазначені публікації сприяли формуванню історіографічної рефлексії та включенню історії науки до актуального дослідницького ракурсу молодих учених Інституту.

Початок ХХІ століття позначився подальшим якісним зростанням публікаційної активності молодих учених ІМФЕ, що виявилось як у розширенні тематичного спектра досліджень, так і в ускладненні методологічного інструментарію. У межах рубрики «Трибуна молодого вченого» журналу «Народна творчість та етнологія» у 2000-х роках простежується поступовий перехід від переважно локальних і описових студій до аналітичних, компаративних та міждисциплінарних досліджень, зорієнтованих на ширший гуманітарний контекст.

Важливе місце серед публікацій молодих учених початку 2000-х років посіли дослідження, зорієнтовані на проблемний аналіз традиційної культури в широкому соціокультурному та історичному вимірах, із залученням етнологічних і культурно-антропологічних підходів. У статтях Н. Жмуд «Етнічні стереотипи статевого виховання молоді» [21] та І. Малютіної «Шлюбний вибір та шлюбний договір як гендерна соціалізація молоді у звичаєвому праві» [38] порушено малодосліджені проблеми світоглядних уявлень, соціальних норм і моделей поведінки. Авторки зосереджуються на механізмах гендерної соціалізації, нормативному регулюванні шлюбних відносин і трансляції традиційних уявлень про статево-мораль, що дало змогу вийти за межі описового рівня та запропонувати аналітичні ракурси осмислення традиційної культури як системи соціальних практик і регулятивних механізмів.

Помітним напрямом публікацій молодих учених у 2000-х роках стало розуміння традиційної культури крізь призму символіки, міфологічних уявлень і регіональної варіативності ритуальних форм. Показовими в цьому аспекті є статті О. Васяновича «Метеорологічні прикмети в народному календарі українців Полісся» [8] та Н. Федорович «Чумацький шлях в українських легендах та поезії» [68]. У цих розвідках увагу зосереджено на семантиці народних знань, образних уявленнях та їх функціонуванні в традиційній картині світу. Поєднання польових матеріалів із теоретичними узагальненнями сприяло глибшому осмисленню символічного простору народної культури та його регіональних особливостей.

Окремий напрям у межах публікацій рубрики становлять музикознавчі студії, у яких фольклорна та пісенна традиція аналізується в контексті історії культури та мистецьких процесів. До цього напрямку належить праця С. Василик «Стрілецькі пісні на слова поетів “Молодої Музи”» [7], у якій простежується взаємодія літературної та музичної складових пісенної творчості і їхня роль у формуванні національно-культурних смислів. Польові фактажі та їхнє переосмислення лягають в основу публікаційних розвідок, що охоплюють регіональну музично-фольклорну проблематику. Стаття М. Набок «Штрихи до характеристики світогляду героїв українських народних дум» [43] посідає проміжне місце між фольклористичними та мистецтвознавчими дослідженнями, поєднуючи аналіз текстуальної традиції з інтерпретацією світоглядних і ціннісних орієнтацій, репрезентованих у думовому епосі. У статті О. Вовка «Музична типологія зимових обрядових наспівів переселенців з лівого берега Кременчуцького водосховища» [12] здійснено типологічний аналіз обрядового мелосу, що дозволяє простежити механізми збереження та адаптації музичної традиції в умовах переселення. Паралельно стаття А. Філатової «Пісенна лірика села Семигір'я

Світловодського району Кіровоградської області» [69] репрезентує локальне пісенне середовище як цілісну систему образів, мотивів і жанрових форм, наголошуючи на ролі сільської громади у відтворенні фольклорної спадщини.

У міждисциплінарному контексті викладено публікацію Л. Ліхнівської «Фольклорний театр: проблеми термінології» [35], у якій авторка здійснює уточнення й систематизацію понятійного апарату, окреслює межі застосування терміна «фольклорний театр» та аналізує його функціонування на перетині фольклористики, театрознавства й культурології. Статті І. Кімакович «Новітній український анекдот як виклик XXI століттю» [27] та І. Коваль-Фучило «Українські народні думи: феномен пародіювання» [28] репрезентують інтерес молодих дослідників до динамічних процесів трансформації фольклорних жанрів, механізмів їх семантичного переосмислення та функціонування в сучасному соціокультурному середовищі.

Суттєвою складовою в ніші публікацій молодих учених у перше десятиліття 2000-х років стало активне звернення до історіографічної та наукознавчої проблематики в царині етнології. У цьому плані заслуговують на увагу статті, підготовлені в джерелознавчому аспекті, – С. Проскурової «Видатний дослідник чумацтва 20–30-х років» [54], О. Остапенко «Павло Чубинський: нариси біографії і наукової творчості» [48], О. Власюка «Проблема українських етнічних територій у висвітленні С. Рудницького» [11], Ю. Насінник «“Дневные записки” Якова Марковича як джерело до вивчення українського чоловічого одягу XVII–XVIII ст.» [44], М. Микитчука «Розвиток етнографії в Наддніпрянській Україні...» [42], С. Чибирак «Фольклорно-етнографічні матеріали на сторінках журналу “Основа”» [73]. Ці публікації засвідчують поступове формування історії науки як самостійного напрямку досліджень у межах академічної школи Інституту.

Публікаційна діяльність молодих учених ІМФЕ в 2011–2019 роках, репрезентована в рубриці «Трибуна молодого вченого» журналу «Народна творчість та етнологія», засвідчує етап помітного тематичного та методологічного розширення гуманітарних студій. Для цього періоду характерним є поєднання класичних напрямів української етнології, фольклористики та мистецтвознавства з новими аналітичними підходами, зумовленими актуалізацією проблем ідентичності, соціокультурних трансформацій, історичної пам'яті, урбанізації та міждисциплінарних взаємодій.

Одним із провідних тематичних блоків залишається вивчення традиційної обрядовості та її трансформація, передусім весільної та родинної. Зокрема, публікація С. Маховської «Весільні традиції українсько-російського порубіжжя» [40] про весільний обряд постає як динамічна система, що трансформується під впливом історичних, соціальних та міжетнічних чинників. Авторка поєднує регіональний підхід із польовими матеріалами, що дозволяє простежити локальні варіанти традиції та механізми її адаптації впродовж XIX–XX ст. Розширенню уявлень про шлюбну обрядовість сприяють також дослідження Т. Леню («Весільна обрядовість бойків Закарпаття на початку XXI століття» [33]) та К. Бех («Весільне печиво: традиційне обдарування та нові практики частування» [3]), у яких весільна традиція осмислюється крізь призму трансформацій ритуалів. Історіографічний вимір проблематики представлено статтю К. Онуфрійчук (Бех) «Історіографія вивчення міської весільної обрядовості в Україні (50–80-ті роки XX століття» [47], що засвідчує посилення рефлексії над попереднім науковим доробком і формування підґрунтя для досліджень сучасної та міської обрядовості.

Стійким і концептуально важливим напрямом публікацій молодих учених стало вивчення порубіжних територій. Наприклад, у розвідці Дз. Ганус «Магічні способи захис-

ту життя дитини на території українсько-польського пограниччя...» [14] родильна обрядовість і народна магія розглядаються в контексті міжкультурних взаємовпливів, що формуються в умовах тривалого прикордонного співіснування. У цьому ж руслі виконано праці О. Головка («Історіографія проблем міжетнічної взаємодії на українсько-молдовському пограниччі» [15], «Повсякденні страви з кукурудзяного борошна та круп у харчуванні українців Східноподільського Придністров'я кінця XIX – початку XXI століття» [16]), у яких викладено історіографічний аналіз та особливості харчової культури як індикатора міжетнічної комунікації, господарських адаптацій і культурних трансформацій. Отже, студії порубіжних територій постають як окремий і методологічно продуктивний напрям, у межах якого традиційна культура розглядається в динаміці контактів, взаємовпливів і формування регіональної специфіки.

Вагомий пласт публікацій з 2010-х років становлять дослідження молодих учених матеріальної культури і традиційних форм господарювання як окремих етнографічних регіонів, так і України в цілому. У контексті вивчення складових матеріальної культури українців є праці С. Довганя «Господарські будівлі селянського двору на південному сході Поділля (с. Орлівка Теплицького р-ну)» [18] та «Особливості художнього оздоблення в інтер'єрі традиційного житла Переяславщини» [19], у яких автор аналізує функціональне призначення споруд, їхню просторову організацію та декоративне оформлення, акцентуючи на регіональних особливостях і трансформаціях під впливом соціально-економічних змін. Подібну дослідницьку оптику демонструє стаття А. Ярової «Місце традиційного житла в сучасному світі» [82], де простежено історичну динаміку розвитку житлових форм, типологічні варіанти та локальну специфіку забудови. До проблемного поля господарської культури належить публікація Н. Литвинчук «Особливості розвит-

ку ковальського ремесла в містах і селах Сумщини (друга половина XIX – початок XXI ст.)» [34]. У ній ковальство розглядається як динамічне ремесло, чутливе до соціально-економічних змін, урбанізаційних процесів і трансформацій побуту. Дослідження органічно поєднує історичний і етнологічний підходи, акцентуючи на регіональних відмінностях і тягlosti ремісничої традиції. У працях С. Сіренка запропоновано системний підхід до аналізу традиційного інвентарю, що поєднує типологію, функціональний аналіз і регіональну специфіку (наприклад, стаття «Класифікація традиційних рибальських знарядь українців» [58]). Подібну методологічну орієнтацію демонструє розвідка А. Журавльової «Зміни в традиційній моделі природокористування українців Середньої Наддніпрянщини» [22], у якій матеріальна культура та господарські практики осмислюються як індикатори соціально-економічних трансформацій. До цього ж проблемного поля належить дослідження Б. Сауляка «Трансформація традиційних засобів пересування подолян» [57], де матеріальні об'єкти розглядаються в контексті змін мобільності та способу життя. У межах ширшого інтересу до проблематики традиційного одягу як соціального маркера тематично прилягає стаття М. Олійник «Український чоловічий одяг у побуті міської інтелігенції в другій половині XIX – першій половині XX століття» [46], у якій простежено адаптацію традиційних форм вбрання до міського середовища та показано їхню роль у формуванні соціальної ідентичності. Також як соціальний маркер традиційний одяг розглядає М. Бех [6]. Розвідка В. Щибрі «Особливості верхнього одягу населення Правобережної Наддніпрянщини (кінець XIX – перша половина XX століття)» [78] репрезентує одягову культуру українців через вивчення типології та регіональних особливостей верхнього вбрання Правобережної Наддніпрянщини.

Увагу також привертають публікації В. Малікова «Залучення фольклорних джерел для вивчення наймитства в українській традиційній народній культурі в дослідженнях другої половини XIX – початку XXI століття» [36] та «Уявлення про наймитування та наймитську долю в українських народних казках» [37], що репрезентують особливості трудових і соціальних практик. Молодий дослідник аналізує народні казки й фольклорні матеріали як джерело для реконструкції практик наймитства, трудових відносин та соціальної структури. Ці дослідження демонструють, як фольклор допомагає осмислити повсякденне життя й соціальні ролі українців минулих століть, збагачуючи методологічний арсенал етнологічних студій.

Важливе місце в публікаціях молодих учених посідають фольклористичні студії. Стаття О. Яринчиної «Мотиви й образи рекрутських і солдатських пісень в українських народних баладах» [81] демонструє поєднання жанрового аналізу з історико-культурним контекстом, акцентуючи на відображенні соціального досвіду та колективних уявлень у пісенній традиції.

У другій половині 2010-х років помітно зростає інтерес до проблем ідентичності, міграції та міжетнічної взаємодії в міському середовищі зокрема. Праці О. Піскун («До проблеми етнонаціональної ідентифікації студентської молоді Слобожанщини» [52]), Т. Полек (Момот) («Особливості ідентичності сільських мігрантів у пострадянській Україні» [53]) та О. Дедуша («Національна ідентичність крізь призму імагології» [17]) демонструють міждисциплінарний характер досліджень, поєднуючи етнологічні, соціологічні та історичні підходи.

Особливе місце в межах цього періоду посідають дослідження історичної пам'яті та усних наративів. У працях Л. Халюк, присвячених усним оповіданням про переселення 1947 року та акцію «Вісла» [70], усна традиція постає як ключове джерело реконструкції травматичного колективного досвіду та

механізм збереження історичної пам'яті. Ці студії заклали підґрунтя для подальших комплексних досліджень пам'яті та наративів примусових міграцій.

Загалом, публікації молодих учених ІМФЕ у 2011–2019 роках демонструють послідовне ускладнення проблематики, розширення методологічного інструментарію та зростання ролі історіографічної рефлексії. Рубрика «Трибуна молодого вченого» в цей період функціонувала як повноцінний простір наукової апробації, що забезпечував тяглість класичних напрямів української етнології, фольклористики та мистецтвознавства, водночас окреслюючи горизонти для міждисциплінарних і соціально орієнтованих досліджень, спрямованих на осмислення як локальних культурних практик, так і масштабних соціокультурних трансформацій сучасної України.

Публікаційна діяльність молодих учених Інституту у 2020-х роках, представлена на сторінках журналу «НТЕ» в рубриці «Трибуна молодого вченого», засвідчує якісно новий етап розвитку гуманітарних студій, зумовлений як загальнонауковими трансформаціями, так і безпрецедентними суспільно-історичними викликами. Повномасштабне вторгнення російських військ в Україну у 2022 році актуалізувало необхідність фіксації та усвідомлення воєнного досвіду, що безпосередньо відобразилося на тематиці й дослідницьких пріоритетах молодих учених.

Після 2022 року в розвідках молодих учених ІМФЕ чітко простежується зміна проблемних акцентів, зумовлена воєнними реаліями, актуалізацією питань культурної стійкості, ідентичності та переосмислення сучасних соціокультурних процесів. В умовах повномасштабної війни особливої ваги набувають дослідження, пов'язані з проблемами міграції, трансформації простору, формами громадянської мобілізації та збереженням культурної спадщини.

Статті В. Стішова «Еміграція з України до Німеччини в умовах російсько-укра-

їнської війни» [61] та О. Автомонова «Волонтерський рух українців у Великій Британії: соціокультурні аспекти» [1] формують спільне проблемне поле, пов'язане з осмисленням транснаціонального досвіду українців у воєнний час. У розвідці В. Стішова, присвяченій еміграції українців до Німеччини, акцент зроблено на соціокультурних аспектах вимушеної міграції, механізмах адаптації та збереженні національної ідентичності за межами країни. Натомість О. Автомонов аналізує волонтерський рух українців у Великій Британії як форму соціальної мобілізації та водночас як спосіб культурного представництва української спільноти за кордоном. Обидва дослідження розглядають міграційні й громадянські практики як простір консолідації, солідарності та репрезентації української ідентичності в європейському соціокультурному середовищі.

Принципово новим за проблематикою є дослідження аспіранта Є. Кузьменка про сакральні споруди Краматорщини в умовах російської агресії [31]. У публікації поєднано фіксацію втрат культурної спадщини з постановкою питань її збереження та відновлення, що безпосередньо відповідає викликам воєнного часу й актуалізує роль етнології в процесах документування та культурної рефлексії.

Поряд із воєнною тематикою зберігається інтерес до регіональних студій та аналізу символічного простору. Дослідження А. Бацвіна зосереджене на історико-культурному аналізі м. Галича, де простежено еволюцію міських знаків пам'яті та їхню залежність від політичних і культурних змін другої половини ХХ – початку ХХІ століття [2]. У ширшому регіональному вимірі проблематику видозмін доповнює стаття О. Павлюк «Слобожанський коц: етимологічний контекст» [49], у якій традиційний текстильний артефакт розглядається як маркер локальної ідентичності та об'єкт трансформацій у сучасному культурному просторі. Лінію локальних досліджень продовжує і розвід-

ка Н. Масненка «Етнографічна діяльність музейних установ Східного Поділля в 1920–1930-х роках (на прикладі музеїв у Вінниці та Могилеві-Подільському)» [39], де крізь призму інституційної історії осмислюється формування регіональних осередків етнографічної науки. Отже, регіональні студії поєднують аналіз символічного простору, традиційної культури та історії наукових інституцій, формуючи важливий сегмент сучасних публікацій.

Водночас зростає інтерес до аналізу взаємодії традиційної культури з актуальними формами масового та медіамистецтва. Показово є стаття Д. Кочержука «Українська мистецька агенція “Територія-А”: синтез українського фольклору та популярного музичного мистецтва в звукозаписі» [30]. У ній осмислюється інтеграція фольклорних елементів у сферу популярної музики кінця ХХ – початку ХХІ ст. як механізм репрезентації національної культурної ідентичності в масовому культурному просторі. Аудіовізуальну проблематику розробляє О. Єльчик, аналізуючи історико-культурні передумови взаємодії театру, кіно та телебачення в радянський період і трансформацію сценічної мови в умовах екранного відтворення [20]. У такому напрямі працює також аспірантка А. Супрун-Живодрова. Вона в апробаційній публікації розглядає український ігровий кінематограф періоду незалежності крізь призму жанровостилістичної типології та сучасних нарративних моделей, вписуючи національне кіно в ширший теоретичний і порівняльний контексти [63]. Ці студії корелюють із музикознавчими працями А. Кислюка, присвяченими спадщині Михайла Степаненка та проблемам дописенківського періоду української музичної культури, що уможлиблює розглядати їх у руслі сучасної історіографії українського мистецтва [26].

Попри істотне оновлення тематики, у публікаціях 2020-х років зберігається інтерес до класичних проблем вітчизняного мистецтва та традиційної матеріальної і духовної культури, що засвідчує

тяглисть наукової школи. Так, у розвідці Т. Веремеєнка «Мистецькі й технічні засоби лаврських малюнків у XVIII столітті» [10] здійснено комплексний аналіз іконографічних і технічних аспектів сакрального мистецтва, що репрезентує характерну для інститутської школи увагу до поєднання мистецтвознавчого й джерелознавчого підходів. Аналогічно дослідження Я. Товкайло «Пастуші інструменти Волині та Полісся: системно-етнофонічний аспект» [65] продовжує традицію етномузикологічних студій, поєднуючи типологічний аналіз із регіональним контекстом побутування інструментальної культури. У працях І. Турейського традиційний одяг постає не лише як елемент матеріальної культури, а і як інструмент соціалізації та носій символічних смислів. У статті «Одяг як інструмент соціалізації дитини в українській традиційній культурі кінця XIX – початку XX століття» [67] акцентовано на виховних і нормативних функціях дитячого вбрання, тоді як публікація «Дитяче народне вбрання українців у художньо-етнографічній спадщині Юрія Павловича» [66] поєднує етнологічний і мистецтвознавчий підходи, розглядаючи одяг як елемент візуальної репрезентації традиційної культури.

Загалом, публікації молодих учених ІМФЕ після 2022 року демонструють поєднання новітніх воєнно зумовлених проблемних акцентів із тяглистю регіональних, історіографічних і мистецтвознавчих студій. Така тематична багатовекторність засвідчує адаптивність наукової спільноти до сучасних викликів і водночас збереження методологічної спадкоємності української етнологічної та мистецтвознавчої школи.

Статті в журналі «Народна творчість та етнологія», зокрема в рубриці «Трибуна молодого дослідника», виконували й продовжують виконувати функцію входження молодих авторів у науковий дискурс, формування навичок академічного письма та закріплення дослідницьких пріоритетів. Важливу роль у цьому процесі відіграють

члени редакційної колегії журналу, які сприяють змістовому вдосконаленню матеріалів, допомагають розставити належні наукові акценти та зорієнтувати молодих дослідників у вимогах сучасного наукового дискурсу. Окрім того, професійні співробітники редакційного відділу надають необхідну фахову підтримку в опануванні стандартів оформлення наукового тексту, що сприяє підвищенню загальної культури академічного письма та належному представленню результатів дослідження.

Крім публікаційного майданчика у фаховому журналі, молоді вчені Інституту мали можливість оприлюднювати свої дослідницькі напрацювання й результати в різних форматах. Учена рада ІМФЕ та колеги профільних відділів системно підтримували молодих науковців, зокрема шляхом сприяння в підготовці й опублікуванні одноосібних і колективних монографій. Така практика не лише забезпечувала повноцінне введення результатів дисертаційних і постдисертаційних досліджень у науковий обіг, а й наочно демонструвала багатогранність наукових напрямів Інституту.

Показовою в цьому контексті є низка монографічних праць, присвячених традиційній етнокulturі, народному та професійному мистецтву як України, так і окремих регіонів. Наприклад, праця Г. Істоміної «Мистецтво народної кераміки Волині другої половини XIX – XX століть» [25] репрезентує мистецтвознавчий підхід до вивчення регіональної гончарної традиції, поєднуючи аналіз технологій, художньо-стильових особливостей і соціокультурного функціонування виробів у традиційному побуті. Розвідка заклала підґрунтя для подальших студій з народного декоративного мистецтва в міждисциплінарному вимірі.

Фольклористичний напрям представлений монографією Л. Халюк «Усні народні оповідання українців-переселенців Лемківщини, Холмщини, Підляшшя та Надсяння: жанрово-тематична специфіка, художні особливості» [71], у якій здій-

снено ґрунтовний жанрово-тематичний і поетикальний аналіз наративної традиції переселенців. Авторка не лише систематизувала значний корпус польових матеріалів, а й окреслила специфіку трансформації усної традиції в умовах вимушеної міграції. У близькому проблемному полі перебуває монографія К. Чаплик «Екзистенція лемківських переселенців в умовах сучасної України» [72], де фокус дослідження зміщено на соціокультурні та світоглядні виміри буття спільноти, механізми збереження ідентичності та колективної пам'яті.

Вагомий масив праць молодих науковців присвячено весільній обрядовості як одному з ключових комплексів традиційної культури. Монографія С. Маховської «“Ой з-за гори старостоньки...”: весільні традиції Слобожанщини кінця XIX – початку XXI століття» [41] подає розгорнуту реконструкцію весільних традицій Слобожанщини в означений у назві період, простежуючи тяглість обрядової структури та напрями її модернізації. Подібну аналітичну модель застосовано в дослідженні О. Соболевої «Весілля кримських татар: традиційні форми та трансформації» [60], у якому весільний обряд розглянуто крізь призму етноконфесійних особливостей і сучасних соціальних змін. Праця М. Пилипака «Українське весілля Східного Поділля середини XX – початку XXI століття» [51] доповнює цей напрям регіональним матеріалом і демонструє еволюцію весільної традиції.

До блоку регіональних етнологічних студій належать монографія А. Ярової «Традиційне житло Чернігівщини кінця XIX – першої половини XX століття» [83], де житло постає як складна соціокультурна система, та монографічне дослідження О. Коломийчук «Календарна обрядовість українців Бойківщини: осінньо-зимовий цикл (кінець XIX – 30-ті рр. XX ст.)» [29], присвячене осінньо-зимовому циклу обрядів. Остання праця вирізняється ґрунтовною джерельною базою й увагою до локальних варіантів календарної традиції, що

істотно збагачує знання про карпатський регіон.

Важливим інструментом підтримки молодих учених стала їхня участь у загальноакадемічних конкурсних тематиках і проєктах, результатом яких було видання монографій. Зокрема, праця Л. Кульчинської «Смислоутворення в кінематографі: жанрові механізми» [32], підготовлена в межах науково-дослідної роботи, репрезентує культурологічний та мистецтвознавчий напрями Інституту. У ній проаналізовано жанр як ключовий механізм продукування смислів у кінематографі, що засвідчує розширення проблемного поля ІМФЕ.

Прикладом результативної наукової співпраці в межах підготовки молодих кадрів є книга «Українська усна снотлумачна традиція початку XX століття» [76], створена у тандемі наукового керівника Т. Шевчук та аспірантки Я. Ставицької. Видання поєднує аналітичні розвідки з публікацією автентичних текстів, що робить його вагомим внеском у вивчення народної свідомості та символічного мислення.

Особливої ваги у видавничій діяльності молодих науковців Інституту набули монографії, підготовлені та опубліковані в межах загальноакадемічного проєкту Національної академії наук України «Наукова книга. Молоді вчені». Участь у цьому проєкті стала дієвим інструментом інституційної підтримки дослідників початкового етапу наукової кар'єри, оскільки забезпечувала можливість публікації результатів дисертаційних досліджень у формі повноцінних наукових видань із дотриманням високих академічних стандартів.

Видавнича підтримка в межах проєкту має принципове значення для молодих учених, адже сприяє легітимізації індивідуальних дослідницьких тем у загальноукраїнському та міжнародному науковому просторі, інтеграції нових наукових ідей у фаховий дискурс, а також формуванню власної дослідницької ідентичності. Опубліковані монографії не лише репрезентують завершені

наукові концепції, але й фіксують методологічні зрушення в сучасній етнології, фольклористиці, мистецтвознавстві.

Фольклористичний сегмент проекту представлено монографією І. Огієнко (Потапенко) «Дискурсивні слова турецького походження в текстах сучасних болгарських мас-медіа» [45]. Дослідження вирізняється міждисциплінарним характером і спрямоване на аналіз функціонування запозичених лексичних елементів у сучасному медіадискурсі. Авторка розглядає дискурсивні одиниці як інструменти смислотворення й прагматичного впливу, що дозволяє розширити традиційні межі фольклористичних студій у бік культурної антропології комунікації. Важливим є також порівняльний аспект роботи, який актуалізує проблематику мовних контактів у південнослов'янському ареалі.

Мистецтвознавчий напрям молодіжного видавничого проекту репрезентує фундаментальна монографія Л. Пасічник «Ювелірне мистецтво України ХХ–ХХІ століть» [50]. У ній уперше системно проаналізовано еволюцію українського ювелірного мистецтва в контексті художніх стилів, інституційних змін і соціокультурних трансформацій новітнього часу. Науковиця поєднала історико-мистецький аналіз із вивченням творчих біографій провідних митців і виробничих осередків, що дало змогу окреслити місце ювелірного мистецтва в сучасній культурній ідентичності України. Праця є показовою для загальної тенденції інтеграції традиційних видів декоративного мистецтва в сучасний художній процес.

Значний блок праць серії «Наукова книга. Молоді вчені» присвячено традиційним ремеслам і матеріальній культурі регіонів України. Монографія В. Іванчишена «Каменотесний промисел Східного Поділля кінця ХІХ – початку ХХІ століття» [24] вирізняється комплексним підходом до вивчення ремесла як багатовимірного явища, що поєднує побутові, сакральні та меморіальні практики. Молодий дослідник простежує транс-

формацію каменотесної традиції в умовах модернізації та соціальних змін, акцентуючи на взаємодії локальних майстерень із ширшими культурними процесами. У логічному продовженні цього напрямку перебуває праця Б. Сауляка «Розвиток деревообробних ремесел Східного Поділля кінця ХІХ – початку ХХІ століття» [56], у якій деревообробка розглядається як складова системи традиційного життєзабезпечення та художньої культури регіону. Дослідження демонструє еволюцію технологій, форм і функцій виробів, а також окреслює сучасний стан ремесла в умовах глобалізаційних викликів. Обидві праці засвідчують тенденцію до осмислення ремесел не лише як елементів минулого, а і як динамічних культурних практик.

Етнологічний аспект вивчення одного населеного пункту яскраво представлено монографією М. Бега «Традиції і трансформації в етнокультурі та побуті села Беги на Житомирщині кінця ХІХ – першої половини ХХ століття» [5]. У ній реалізовано мікроісторичний підхід, що дозволив реконструювати комплексну картину змін у повсякденному житті сільської громади впродовж кінця ХІХ – першої половини ХХ ст. Учений поєднав аналіз матеріальної культури, обрядовості та соціальних практик, продемонструвавши потенціал локальних досліджень для ширших етнологічних узагальнень.

Семіотичний і фольклористичний вектори репрезентує монографія Т. Волковічер «Вербальні тексти у народній вишивці кінця ХІХ – першої половини ХХ століття: генеза, семантика, прагматика» [13]. Дослідження ґрунтується на широкому корпусі пам'яток і розкриває генезу, семантику та прагматику текстових елементів у вишивці, трактуючи їх як особливу форму комунікації і носія колективної пам'яті.

Важливим кроком у розвитку проблематики сучасної міської культури стала монографія К. Бех «Міська весільна обрядовість українців: трансформації та тенденції сучасного розвитку (друга половина ХХ – початок ХХІ століття)» [4]. У праці вперше систем-

но проаналізовано весільну обрядовість у міському середовищі, простежено її трансформації та адаптаційні механізми в умовах урбанізації, масової культури й нових комунікаційних практик. Дослідження засвідчує розширення етнологічного поля в бік вивчення сучасності.

Мистецтвознавчий сегмент видавничого проекту доповнює монографія Т. Веремеєнка «Києво-Лаврська церковно-мистецька школа XVIII – початку XIX століття: історія, художня спрямованість, майстри» [9], у якій ґрунтовно осмислено історію, художню спрямованість і персональний склад одного з ключових осередків українського сакрального мистецтва. У праці молодий учений поєднав архівні дослідження з аналізом художньої спадщини, демонструючи спадкоємність академічних мистецтвознавчих традицій Інституту.

У цілому корпус монографій, опублікованих у серії проекту «Наукова книга. Молоді вчені», репрезентує широкий спектр наукових зацікавлень молодих дослідників ІМФЕ та засвідчує ефективність цієї програми як механізму інтеграції нових поколінь учених у національний і міжнародний гуманітарний дискурс. Проект сприяв не лише фіксації результатів дисертаційних досліджень, але й формуванню нових дослідницьких напрямів, актуалізації проблематики трансформацій культури та розширенню методологічного інструментарію сучасних гуманітарних наук.

У 2024 році, усвідомлюючи наукову та суспільну актуальність сучасних культурно-антропологічних досліджень, що відбивають реалії воєнного часу, молоді науковці Інституту за підтримки академіка Г. Скрипник ініціювали та реалізували грантовий проект «Сучасне воєнне повсякдення громад Київщини: культурно-антропологічний вимір». У межах науково-дослідницької

роботи здійснено системний збір і наукове опрацювання свідчень очевидців війни, що дало змогу зафіксувати трансформації повсякденного життя, соціокультурні практики адаптації та взаємодопомоги в кризових умовах. Результатом цієї роботи стало підготовлене до друку у 2025 році масштабний колективний збірник «Київщина незламна: свідчення очевидців російсько-української війни», який є важливим джерелом для подальших гуманітарних і міждисциплінарних досліджень сучасної війни.

Висновок. Розгляд публікаційної діяльності молодих учених ІМФЕ в 1990–2020-х роках дозволяє зробити висновок про стабільне зростання академічної активності та формування нової генерації дослідників, які поєднують класичні методи етнології, фольклористики та мистецтвознавства із сучасними міждисциплінарними підходами. Відзначено, що рубрика «Трибуна молодого вченого» стала платформою для апробації перших наукових ідей, розвитку аналітичних навичок та інтеграції в наукове середовище. У публікаціях 1990-х років простежується акцент на традиційній культурі та обрядовості, у 2000-х – на зростанні ролі компаративного та соціокультурного аналізу, а у 2011–2019 роках – на активізації урбаністичних і антропологічних досліджень. Дослідження останнього періоду демонструють здатність молодих учених реагувати на сучасні виклики, включаючи соціальні трансформації, міграційні процеси, пандемію та війну, що зумовлює нові методологічні й тематичні акценти. Загалом, активність молодих дослідників сприяє збереженню тягlosti наукової школи Інституту, формуванню професійної ідентичності та розвитку гуманітарної науки в умовах сучасних соціокультурних змін, створюючи платформу для інтеграції українських наукових досліджень у міжнародний контекст.

Джерела та література

1. Автомонов О. Волонтерський рух українців у Великій Британії: соціокультурні аспекти. *Народна творчість та етнологія*. 2025. № 2. С. 92–102. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2025.02.092>.
2. Бацвін А. Трансформація символічного простору міста Галича в другій половині XX – на початку XXI ст. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 1. С. 88–96. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.088>.
3. Бех К. Весільне печиво: традиційне обдарування та нові практики частування. *Народна творчість та етнологія*. 2016. № 5. С. 90–95.
4. Бех К. Міська весільна обрядовість українців: трансформації та тенденції сучасного розвитку (друга половина XX – початок XXI століття). Київ : Наукова думка, 2023. 160 с.
5. Бех М. В. Традиції і трансформації в етнокulturі та побуті села Бехи на Житомирщині кінця XIX – першої половини XX століття. Київ : Наукова думка, 2018. 142 с.
6. Бех М. Традиційний одяг околичної шляхти Північно-Східної Житомирщини кінця XIX – початку XX століття (за матеріалами села Бехи Коростенського району Житомирської області). *Народна творчість та етнологія*. 2016. № 6. С. 68–76.
7. Василик С. Стрілецькі пісні на слова поетів «Молодої Музи». *Народна творчість та етнографія*. 2002. № 3. С. 89–95.
8. Васянович О. Метеорологічні прикмети в народному календарі українців Полісся. *Народна творчість та етнографія*. 2005. № 2. С. 86–91.
9. Веремеєнко Т. Р. Києво-Лаврська церковно-мистецька школа XVIII – початку XIX століття: історія, художня спрямованість, майстри. Київ : Наукова думка, 2024. 192 с.
10. Веремеєнко Т. Мистецькі й технічні засоби лаврських малюнків у XVIII столітті. *Народна творчість та етнологія*. 2021. № 1. С. 110–119.
11. Власюк О. Проблема українських етнічних територій у висвітленні С. Рудницького. *Народна творчість та етнографія*. 2004. № 5. С. 111–117.
12. Вовк О. Музична типологія зимових обрядових наспівів переселенців з лівого берега Кременчуцького водосховища. *Народна творчість та етнографія*. 2010. № 4. С. 84–88.
13. Волковічер Т. М. Вербальні тексти у народній вишивці кінця XIX – першої половини XX століття: генеза, семантика, прагматика. Київ : Наукова думка, 2019. 173 с.
14. Ганус Д. Магічні способи захисту життя дитини на території українсько-польського пограниччя: від народження до хрещення. *Народна творчість та етнологія*. 2016. № 4. С. 80–85.
15. Головка О. Історіографія проблем міжетнічної взаємодії на українсько-молдовському пограниччі. *Народна творчість та етнологія*. 2014. № 5. С. 60–68.
16. Головка О. Повсякденні страви з кукурудзяного борошна та круп у харчуванні українців Східноподільського Придністров'я кінця XIX – початку XXI століття. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 3. С. 82–91. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.03.082>.
17. Дедуш О. Національна ідентичність крізь призму імагології. *Народна творчість та етнологія*. 2017. № 1. С. 68–72.
18. Довгань С. Господарські будівлі селянського двору на південному сході Поділля (с. Орлівка Теплицького р-ну). *Народна творчість та етнографія*. 2009. № 2. С. 96–100.
19. Довгань С. Особливості художнього оздоблення в інтер'єрі традиційного житла Переяславщини наприкінці XIX – у середині XX століття (на основі експедиційних матеріалів). *Народна творчість та етнографія*. 2010. № 1. С. 129–131.
20. Єльчик О. Екранізація театральних вистав 1970–1980-х років: передумови, тенденції становлення та розвитку. *Народна творчість та етнологія*. 2022. № 4. С. 82–88. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2022.04.082>.
21. Жмуд Н. Етнічні стереотипи статевого виховання молоді. *Народна творчість та етнографія*. 2003. № 3. С. 78–82.
22. Журавльова А. Зміни в традиційній моделі природокористування українців Середньої Наддніпрянщини другої половини XIX – початку XX століття. *Народна творчість та етнологія*. 2014. № 6. С. 60–66.
23. Іваннікова Л. Яків Новицький і вивчення фольклору Катеринославщини. *Народна творчість та етнографія*. 1994. № 4–5. С. 35–41.
24. Іванчишен В. Р. Каменотесний промисел Східного Поділля кінця XIX – початку XXI століття: побутовий та сакральний виміри. Київ : Наукова думка, 2017. 214 с.
25. Істоміна Г. В. Мистецтво народної кераміки Волині другої половини XIX – початку XX століть. Рівне : Волинські береги, 2009. 232 с.
26. Кислюк А. Лисенкіана в дослідженнях Михайла Степаненка в її зв'язках із музикознавчою традицією та сучасними дослідженнями творчості митця. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 2. С. 87–94. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.02.087>.

27. Кімакович І. Новітній український анекдот як виклик ХХІ століттю. *Народна творчість та етнографія*. 2005. № 6. С. 88–93.
28. Коваль-Фучило І. Українські народні думи: феномен пародіювання. *Народна творчість та етнографія*. 2007. № 6. С. 94–98.
29. Коломийчук О. Календарна обрядовість українців Бойківщини: осінньо-зимовий цикл (кінець ХІХ – 30-ті рр. ХХ ст.). Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2022. 376 с.
30. Кочержук Д. Українська мистецька агенція «Територія-А»: синтез українського фольклору та популярного музичного мистецтва в звукозаписі. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 3. С. 69–77. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2023.04.069>.
31. Кузьменко Є. Сакральні споруди Краматорщини в умовах російської агресії 2022–2024 років: втрати і шляхи відновлення. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 2. С. 95–105. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.02.095>.
32. Кульчинська Л. Сміслоутворення в кінематографі: жанрові механізми. Київ : Наукова думка, 2016. 144 с.
33. Леню Т. Весільна обрядовість бойків Закарпаття на початку ХХІ століття. *Народна творчість та етнологія*. 2015. № 4. С. 83–90.
34. Литвинчук Н. Особливості розвитку ковальського ремесла в містах і селах Сумщини (друга половина ХІХ – початок ХХІ ст.). *Народна творчість та етнологія*. 2012. № 6. С. 100–108.
35. Ліхнівська Л. Фольклорний театр: проблеми термінології. *Народна творчість та етнографія*. 2003. № 5–6. С. 93–96.
36. Маліков В. Залучення фольклорних джерел для вивчення наймитства в українській традиційній народній культурі в дослідженнях другої половини ХІХ – початку ХХІ століття. *Народна творчість та етнографія*. 2009. № 4–5. С. 111–118.
37. Маліков В. Уявлення про наймитування та наймитську долю в українських народних казках. *Народна творчість та етнологія*. 2011. № 6. С. 87–92.
38. Малютіна І. Шлюбний вибір та шлюбний договір як гендерна соціалізація молоді у звичаєвому праві. *Народна творчість та етнографія*. 2007. № 5. С. 68–75.
39. Масненко Н. Етнографічна діяльність музейних установ Східного Поділля в 1920–1930-х роках (на прикладі музеїв у Вінниці та Могилеві-Подільському). *Народна творчість та етнологія*. 2025. № 4. С. 110–117. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2025.04.110>.
40. Маховська С. Весільні традиції українсько-російського порубіжжя (за матеріалами польових досліджень сіл Луганської області). *Народна творчість та етнологія*. 2011. № 1. С. 99–105.
41. Маховська С. Л. «Ой з-за гори старостоньки...»: весільні традиції Слобожанщини кінця ХІХ – початку ХХІ століття. Київ : Фоліант, 2014. 316 с.
42. Микитчук С. Розвиток етнографії в Наддніпрянській Україні наприкінці ХІХ – на початку ХХ століття (історіографічний аспект). *Народна творчість та етнографія*. 2009. № 4–5. С. 119–124.
43. Набок М. Штрихи до характеристики світогляду героїв українських народних дум. *Народна творчість та етнографія*. 2003. № 4. С. 95–101.
44. Насінник Ю. «Дневные записки» Якова Марковича як джерело до вивчення українського чоловічого одягу ХVІІ–ХVІІІ ст. *Народна творчість та етнографія*. 2005. № 6. С. 101–103.
45. Огієнко І. С. Дискурсивні слова турецького походження в текстах сучасних болгарських мас-медіа. Київ : Наукова думка, 2017. 255 с.
46. Олійник М. Український чоловічий одяг у побуті міської інтелігенції в другій половині ХІХ – першій половині ХХ століття. *Народна творчість та етнологія*. 2015. № 4. С. 67–76.
47. Онуфрійчук К. Історіографія вивчення міської весільної обрядовості в Україні (50–80-ті роки ХХ століття). *Народна творчість та етнологія*. 2015. № 2. С. 93–103.
48. Остапенко О. Павло Чубинський: нариси біографії і наукової творчості. *Народна творчість та етнографія*. 2004. № 4. С. 91–97.
49. Павлюк О. Слобожанський коц: етимологічний контекст. *Народна творчість та етнологія*. 2025. № 1. С. 88–94. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2025.01.088>.
50. Пасічник Л. Ювелірне мистецтво України ХХ–ХХІ століть. Київ : Наукова думка, 2017. 302 с.
51. Пилипак М. Українське весілля Східного Поділля середини ХХ – початку ХХІ століття. Київ ; Уфа, 2015. 210 с.
52. Піскун О. До проблеми етнонаціональної ідентифікації студентської молоді Слобожанщини (за результатами соціологічного дослідження). *Народна творчість та етнологія*. 2011. № 1. С. 93–98.
53. Полек (Момот) Т. Особливості ідентичності сільських мігрантів у пострадянській Україні. *Народна творчість та етнологія*. 2015. № 1. С. 70–75.
54. Проскурова С. Видатний дослідник чумацтва 20–30-х років. *Народна творчість та етнографія*. 2000. № 1. С. 98–104.

55. Рубан О. Етнографічна комісія Академії наук України. *Народна творчість та етнографія*. 1994. № 4. С. 126–132.
56. Сауляк Б. М. Розвиток деревообробних ремесел Східного Поділля кінця XIX – початку XXI століття. Київ : Наукова думка, 2018. 214 с.
57. Сауляк Б. Трансформація традиційних засобів пересування подолян наприкінці XIX – упродовж XX століття. *Народна творчість та етнологія*. 2014. № 3. С. 85–93.
58. Сіренко С. До питання класифікації рибальських знарядь. *Народна творчість та етнологія*. 2011. № 1. С. 106–117.
59. Скрипник Г. А. Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України – 85 років. *Народна творчість та етнографія*. 2006. № 5. С. 4–13.
60. Соболева О. В. Весілля кримських татар: традиційні форми та трансформації. Біла Церква, 2015. 360 с.
61. Стішов В. Еміграція з України до Німеччини в умовах російсько-української війни. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 1. С. 65–74. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.065>.
62. Стішова Н. Календарна обрядовість та фольклор українців Підляшшя. *Народна творчість та етнографія*. 1999. № 2–3. С. 117–123.
63. Супрун-Живодрова А. Жанрово-стилістичні особливості українського ігрового кінематографа періоду незалежності. *Народна творчість та етнологія*. 2024. № 1. С. 75–87. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.075>.
64. Творун С. Весняні аграрні звичаї та обряди українців Поділля. *Народна творчість та етнографія*. 1991. № 3. С. 29–34.
65. Товкайло Я. Пастуші інструменти Волині та Полісся: системно-етнофонічний аспект. *Народна творчість та етнологія*. 2021. № 1. С. 120–131.
66. Турейський І. Дитяче народне вбрання українців у художньо-етнографічній спадщині Юрія Павловича. *Народна творчість та етнологія*. 2023. № 3. С. 94–104. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2023.03.094>.
67. Турейський І. Одяг як інструмент соціалізації дитини в українській традиційній культурі кінця XIX – початку XX століття. *Народна творчість та етнологія*. 2022. № 3. С. 102–110. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2022.03.102>.
68. Федорович Н. Чумацький шлях в українських легендах та поезії. *Народна творчість та етнографія*. 2001. № 5–6. С. 91–94.
69. Філатова А. Пісенна лірика села Семигір'я Світловодського району Кіровоградської області. *Народна творчість та етнографія*. 2010. № 4. С. 89–98.
70. Халюк А. Акція «Вісла» 1947 року в усних оповідях українців-переселенців: історія досліджень і тематика. *Народна творчість та етнологія*. 2018. № 3. С. 71–78.
71. Халюк А. М. Усні народні оповідання українців-переселенців Лемківщини, Холамщини, Підляшшя та Надсян: жанрово-тематична специфіка, художні особливості. Київ, 2013. 202 с.
72. Чаплик К. М. Екзистенція лемківських переселенців в умовах сучасної України. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2013. 240 с.
73. Чибирак С. Фольклорно-етнографічні матеріали на сторінках журналу «Основа». *Народна творчість та етнографія*. 2009. № 4–5. С. 125–128.
74. Шалак О. Пісенні скарби подільського фольклориста. (Зібрання українських народних пісень Андрія Димінського). *Народна творчість та етнографія*. 1994. № 5–6. С. 31–35.
75. Шалак О. Подвиг збирача українського фольклору. (Маловідомі сторінки життєпису видатного збирача народної поетичної творчості Андрія Димінського). *Народна творчість та етнографія*. 1994. № 4. С. 63–74.
76. Шевчук Т. М., Ставицька Я. В. Українська усна снотлумачна традиція початку XX століття (розвідки і тексти). Київ : Дуліби, 2017. 224 с.
77. Шевчук О. В., Студенець Н. В. Ювілейна конференція Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. *Народна творчість та етнологія*. 2011. № 6. С. 7–12.
78. Щибря В. Особливості верхнього одягу населення Правобережної Наддніпрянщини (кінець XIX – перша половина XX століття). *Народна творчість та етнологія*. 2016. № 3. С. 90–95.
79. Юзефчик О. З історії Кабінету музичної етнографії ВУАН. *Народна творчість та етнографія*. 1999. № 5–6. С. 116–125.
80. Юр М. Типологія весільних скринь, декорованих розписом. *Народна творчість та етнографія*. 1998. № 1. С. 68–74.
81. Яринчина О. Мотиви й образи рекрутських і солдатських пісень в українських народних баладах. *Народна творчість та етнологія*. 2014. № 6. С. 55–59.
82. Ярова А. Місце традиційного житла в сучасному світі. *Народна творчість та етнологія*. 2018. № 4. С. 75–80. DOI : <https://doi.org/10.15407/nte2018.04.075>.
83. Ярова А. В. Традиційне житло Чернігівщини кінця XIX – першої половини XX століття. Київ : Наукова думка, 2017. 196 с.

References

1. AVTOMONOV, Oleh. Volunteer Movement of Ukrainians in Great Britain: Sociocultural Aspects. *Folk Art and Ethnology*, 2025, no. 2, pp. 92–102. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2025.02.092> [in Ukrainian].
2. BATSVIN, Andrii. Transformation of the Symbolic Space of the City of Halych in the Second Half of the Twentieth and Early Twenty-First Century. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 1, pp. 88–96. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.088> [in Ukrainian].
3. BEKH, Kateryna. Wedding Pastry: Traditional Gift-Giving and New Practices of Treating. *Folk Art and Ethnology*, 2016, no. 5, pp. 90–95 [in Ukrainian].
4. BEKH, Kateryna. *Urban Wedding Rituals of Ukrainians: Transformations and Development Trends in the Contemporary Period (Second Half of the Twentieth – Early Twenty-First Century)*. Kyiv: Scientific Thought, 2023, 160 pp. [in Ukrainian].
5. BEKH, Mykola. *Traditions and Transformations in Ethnoculture and Everyday Life of Bekhy Village in Zhytomyr Region in the Late Nineteenth – First Half of the Twentieth Century*. Kyiv: Scientific Thought, 2018, 142 pp. [in Ukrainian].
6. BEKH, Mykola. Traditional Clothing of the Outlying Nobility of North-Eastern Zhytomyr Region in the Late Nineteenth – Early Twentieth Century (Based on Materials from Bekhy Village, Korosten District, Zhytomyr Region). *Folk Art and Ethnology*, 2016, no. 6, pp. 68–76 [in Ukrainian].
7. VASYLYK, Svitlana. Rifleman's Songs Based on the Poetry of the Young Muse. *Folk Art and Ethnology*, 2002, no. 3, pp. 89–95 [in Ukrainian].
8. VASIANOVYCH, Oleksandr. Meteorological Omens in the Folk Calendar of Ukrainians of Polissia. *Folk Art and Ethnology*, 2005, no. 2, pp. 86–91 [in Ukrainian].
9. VEREMEIENKO, Taras. *Kyiv Lavra Church and Art School of the Eighteenth – Early Nineteenth Century: History, Artistic Orientation, Masters*. Kyiv: Scientific Thought, 2024, 192 pp. [in Ukrainian].
10. VEREMEIENKO, Taras. Artistic and Technical Means of Lavra Drawings in the Eighteenth Century. *Folk Art and Ethnology*, 2021, no. 1, pp. 110–119 [in Ukrainian].
11. VLASIUUK, Oleh. The Problem of Ukrainian Ethnic Territories in the Works of Stepan Rudnytskyi. *Folk Art and Ethnography*, 2004, no. 5, pp. 111–117 [in Ukrainian].
12. VOVK, Oleksandr. Musical Typology of Winter Ritual Chants of Migrants from the Left Bank of the Kremenchuk Reservoir. *Folk Art and Ethnography*, 2010, no. 4, pp. 84–88 [in Ukrainian].
13. VOLKOVICHER, Tetiana. Verbal Texts in Folk Embroidery of the Late Nineteenth – First Half of the Twentieth Century: Genesis, Semantics, Pragmatics. Kyiv: Scientific Thought, 2019, 173 pp. [in Ukrainian].
14. HANUS, Dzvenyslava. Magical Ways of Protecting a Child's Life in the Ukrainian-Polish Borderland: From Birth to Baptism. *Folk Art and Ethnology*, 2016, no. 4, pp. 80–85 [in Ukrainian].
15. HOLOVKO, Oleksandr. Historiography of Interethnic Interaction on the Ukrainian-Moldavian Borderland. *Folk Art and Ethnology*, 2014, no. 5, pp. 60–68 [in Ukrainian].
16. HOLOVKO, Oleksandr. Everyday Dishes from Corn Flour and Groats in the Nutrition of Ukrainians of Eastern Podolia Transnistria in the Late Nineteenth – Early Twenty-First Century. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 3, pp. 82–91. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2024.03.082> [in Ukrainian].
17. DIEDUSH, Oleksii. National Identity in the Light of Imagology. *Folk Art and Ethnology*, 2017, no. 1, pp. 68–72 [in Ukrainian].
18. DOVHAN, Serhii. Farm Buildings of a Peasant Household in South-Eastern Podillia (Orlivka Village, Teplyk District). *Folk Art and Ethnography*, 2009, no. 2, pp. 96–100 [in Ukrainian].
19. DOVHAN, Serhii. Features of Artistic Decoration in the Interior of Traditional Housing of Pereiaslav Region in the Late Nineteenth – Mid-Twentieth Century (Based on Field Materials). *Folk Art and Ethnography*, 2010, no. 1, pp. 129–131 [in Ukrainian].
20. YELCHYK, Oksana. Screen Adaptations of Theatre Performances of the 1970s–1980s: Preconditions, Trends of Formation and Development. *Folk Art and Ethnology*, 2022, no. 4, pp. 82–88. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2022.04.082> [in Ukrainian].
21. ZHMUD, Nataliia. Ethnic Stereotypes of Youth Sexual Education. *Folk Art and Ethnography*, 2003, no. 3, pp. 78–82 [in Ukrainian].
22. ZHURAVLOVA, Anastasiia. Changes in the Traditional Model of Nature Management of Ukrainians of Middle Dnipro Region in the Second Half of the Nineteenth – Early Twentieth Century. *Folk Art and Ethnology*, 2014, no. 6, pp. 60–66 [in Ukrainian].
23. IVANNIKOVA, Liudmyla. Yakiv Novytskyi and the Study of Folklore of Katerynoslav Region. *Folk Art and Ethnography*, 1994, no. 4–5, pp. 35–41 [in Ukrainian].
24. IVANCHYSHEN, Vitalii. *Stone-Cutting Craft of Eastern Podillia in the Late Nineteenth – Early Twenty-First Century: Everyday and Sacred Dimensions*. Kyiv: Scientific Thought, 2017, 214 pp. [in Ukrainian].

25. ISTOMINA, Halyna. *Folk Pottery Art of Volhynia in the Second Half of the Nineteenth – Early Twentieth Century*. Rivne: Volhynian Charms, 2009, 232 pp. [in Ukrainian].
26. KYSLIUK, Andrii. Lysenko Studies in the Works of Mykhailo Stepanenko and Its Connection with Musicological Tradition and Contemporary Research. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 2, pp. 87–94. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2024.02.087> [in Ukrainian].
27. KIMAKOVYCH, Iryna. Contemporary Ukrainian Anecdote as a Challenge of the Twenty-First Century. *Folk Art and Ethnography*, 2005, no. 6, pp. 88–93 [in Ukrainian].
28. KOVAL-FUCHYLO, Iryna. Ukrainian Folk Dumas: The Phenomenon of Parody. *Folk Art and Ethnography*, 2007, no. 6, pp. 94–98 [in Ukrainian].
29. KOLOMYICHUK, Oleksandr. *Calendar Rites of Ukrainians of Boikivshchyna: Autumn-Winter Cycle (Late Nineteenth – 1930s)*. Ivano-Frankivsk: Symfoniia Forte, 2022, 376 pp. [in Ukrainian].
30. KOCHERZHUK, Denys. Ukrainian Art Agency “Terytorii-A”: Synthesis of Ukrainian Folklore and Popular Music in Sound Recording. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 3, pp. 69–77. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2023.04.069> [in Ukrainian].
31. KUZMENKO, Yevhen. Sacred Buildings of Kramatorsk Region during the Russian Aggression of 2022–2024: Losses and Ways of Restoration. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 2, pp. 95–105. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2024.02.095> [in Ukrainian].
32. KULCHYNSKA, Lesia. *Meaning Formation in Cinematography: Genre Mechanisms*. Kyiv: Scientific Thought, 2016, 144 pp. [in Ukrainian].
33. LENIO, Taisiia. Wedding Rituals of Boikos of Transcarpathia in the Early Twenty-First Century. *Folk Art and Ethnology*, 2015, no. 4, pp. 83–90 [in Ukrainian].
34. LYTVYNCHUK, Nataliia. Development of Blacksmith Craft in Towns and Villages of Sumy Region (Second Half of the Nineteenth – Early Twenty-First Century). *Folk Art and Ethnology*, 2012, no. 6, pp. 100–108 [in Ukrainian].
35. LIKHNOVSKA, Larysa. Folklore Theatre: Problems of Terminology. *Folk Art and Ethnography*, 2003, no. 5–6, pp. 93–96 [in Ukrainian].
36. MALIKOV, Vasyl. Use of Folklore Sources in the Study of Hired Labour in Ukrainian Traditional Folk Culture in Research of the Second Half of the Nineteenth – Early Twenty-First Century. *Folk Art and Ethnography*, 2009, no. 4–5, pp. 111–118 [in Ukrainian].
37. MALIKOV, Vasyl. Concepts of Hired Labour and the Fate of Labourers in Ukrainian Folk Tales. *Folk Art and Ethnology*, 2011, no. 6, pp. 87–92 [in Ukrainian].
38. MALIUTINA, Iryna. Marriage Choice and Marriage Contract as Gender Socialization of Youth in Customary Law. *Folk Art and Ethnography*, 2007, no. 5, pp. 68–75 [in Ukrainian].
39. MASNENKO, Nazarii. Ethnographic Activities of Museum Institutions of Eastern Podillia in the 1920s–1930s (Exemplified by the Museums in Vinnytsia and Mohyliv-Podilskyi). *Folk Art and Ethnology*, 2025, no. 4, pp. 110–117. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2025.04.110> [in Ukrainian].
40. MAKHOVSKA, Svitlana. Wedding Traditions of the Ukrainian-Russian Borderland (After the Field Materials from the Villages of Luhansk Region). *Folk Art and Ethnology*, 2011, no. 1, pp. 99–105 [in Ukrainian].
41. MAKHOVSKA, Svitlana. “Oh, the Matchmakers Come from behind the Mountain...”: *Wedding Traditions of Slobozhanshchyna in the Late Nineteenth – Early Twenty-First Century*. Kyiv: Foliant, 2014, 316 pp. [in Ukrainian].
42. MYKYTCHUK, Serhii. Development of Ethnography in the Over Dnipro Lands Ukraine in the Late Nineteenth – Early Twentieth Century (Historiographical Aspect). *Folk Art and Ethnography*, 2009, no. 4–5, pp. 119–124 [in Ukrainian].
43. NABOK, Maryna. Features of the Worldview of Heroes of Ukrainian Folk Dumas. *Folk Art and Ethnography*, 2003, no. 4, pp. 95–101 [in Ukrainian].
44. NASINNYK, Yuliia. “Daily Notes” of Yakiv Markovych as a Source for Studying Ukrainian Men’s Clothing of the Seventeenth–Eighteenth Century. *Folk Art and Ethnography*, 2005, no. 6, pp. 101–103 [in Ukrainian].
45. OHIENKO, Iryna. Discursive Words of Turkish Origin in the Texts of Modern Bulgarian Mass Media. Kyiv: Scientific Thought, 2017, 255 pp. [in Ukrainian].
46. OLIYNYK, Maryna. Ukrainian Men’s Clothing in the Everyday Life of the Urban Intelligentsia in the Second Half of the Nineteenth – First Half of the Twentieth Century. *Folk Art and Ethnology*, 2015, no. 4, pp. 67–76 [in Ukrainian].
47. ONUFRIICHUK, Kateryna. Historiography of the Study of Urban Wedding Rituals in Ukraine (1950s–1980s). *Folk Art and Ethnology*, 2015, no. 2, pp. 93–103 [in Ukrainian].
48. OSTAPENKO, Olesia. Pavlo Chubynskyi: Essays on Biography and Scholarly Activity. *Folk Art and Ethnography*, 2004, no. 4, pp. 91–97 [in Ukrainian].
49. PAVLIUK, Olena. Kots of Slobozhanshchyna: Etymological Context. *Folk Art and Ethnology*, 2025, no. 1, pp. 88–94. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2025.01.088> [in Ukrainian].

50. PASICHNYK, Liliia. *Jewellery Art of Ukraine in the Twentieth and Twenty-First Centuries*. Kyiv: Scientific Thought, 2017, 302 pp. [in Ukrainian].
51. PYLYPAK, Maksym. *Ukrainian Wedding of Eastern Podillia in the Mid-Twentieth – Early Twenty-First Century*. Kyiv; Ufa, 2015, 210 pp. [in Ukrainian].
52. PISKUN, Olena. On the Problem of Ethnonational Identification of Student Youth of Slobozhanshchyna (Based on Sociological Research). *Folk Art and Ethnology*, 2011, no. 1, pp. 93–98 [in Ukrainian].
53. POLEK (MOMOT), Tina. Identity Features of Rural Migrants in Post-Soviet Ukraine. *FOLK ART AND ETHNOLOGY*, 2015, no. 1, pp. 70–75 [in Ukrainian].
54. PROSKUROVA, Svitlana. Outstanding Researcher of the Chumak Trade in the 1920s–1930s. *Folk Art and Ethnography*, 2000, no. 1, pp. 98–104 [in Ukrainian].
55. RUBAN, Oksana. Ethnographic Commission of the Academy of Sciences of Ukraine. *Folk Art and Ethnography*, 1994, no. 4, pp. 126–132 [in Ukrainian].
56. SAULIAK, Bohdan. *Development of Woodworking Crafts in Eastern Podillia in the Late Nineteenth – Early Twenty-First Century*. Kyiv: Scientific Thought, 2018, 214 pp. [in Ukrainian].
57. SAULIAK, Bohdan. Transformation of Traditional Means of Transportation of Podillia Population in the Late Nineteenth and Twentieth Centuries. *Folk Art and Ethnology*, 2014, no. 3, pp. 85–93 [in Ukrainian].
58. SIRENKO, Serhii. On the Classification of Fishing Tools. *Folk Art and Ethnology*, 2011, no. 1, pp. 106–117 [in Ukrainian].
59. SKRYPNYK, Hanna. M. Rylskyi Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the NAS of Ukraine is 85. *Folk Art and Ethnography*, 2006, no. 5, pp. 4–13 [in Ukrainian].
60. SOBOLEVA, Olena. *Wedding of Crimean Tatars: Traditional Forms and Transformations*. Bila Tserkva, 2015, 360 pp. [in Ukrainian].
61. STISHOV, Vasyl. Emigration from Ukraine to Germany in the Conditions of the Russian-Ukrainian War. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 1, pp. 65–74. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.065> [in Ukrainian].
62. STISHOVA, Nataliia. Calendar Rituals and Folklore of Ukrainians of Podlachia. *Folk Art and Ethnography*, 1999, no. 2–3, pp. 117–123 [in Ukrainian].
63. SUPRUN-ZHYVODROVA, Anastasiia. Genre and Stylistic Features of Ukrainian Fiction Cinema of the Independence Period. *Folk Art and Ethnology*, 2024, no. 1, pp. 75–87. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2024.01.075> [in Ukrainian].
64. TVORUN, Svitlana. Spring Agrarian Customs and Rituals of Ukrainians of Podillia. *Folk Art and Ethnography*, 1991, no. 3, pp. 29–34 [in Ukrainian].
65. TOVKAILO, Yaryna. Shepherd Instruments of Volhynia and Polissia: Systemic and Ethnophonic Aspect. *Folk Art and Ethnology*, 2021, no. 1, pp. 120–131 [in Ukrainian].
66. TUREISKYI, Ihor. Children's Folk Clothing of Ukrainians in the Artistic and Ethnographic Heritage of Yurii Pavlovych. *Folk Art and Ethnology*, 2023, no. 3, pp. 94–104. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2023.03.094> [in Ukrainian].
67. TUREISKYI, Ihor. Clothing as a Tool of Child Socialization in Ukrainian Traditional Culture of the Late Nineteenth – Early Twentieth Century. *Folk Art and Ethnology*, 2022, no. 3, pp. 102–110. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2022.03.102> [in Ukrainian].
68. FEDOROVYCH, Nadiia. Chumak Road in Ukrainian Legends and Poetry. *Folk Art and Ethnography*, 2001, no. 5–6, pp. 91–94 [in Ukrainian].
69. FILATOVA, Anastasiia. Song Lyrics of Semyhiria Village, Svitlovodsk District, Kirovohrad Region. *Folk Art and Ethnography*, 2010, no. 4, pp. 89–98 [in Ukrainian].
70. KHALIUK, Lesia. Operation “Vistula” of 1947 in Oral Narratives of Ukrainian Deportees: Research History and Themes. *Folk Art and Ethnology*, 2018, no. 3, pp. 71–78 [in Ukrainian].
71. KHALIUK, Lesia. *Oral Folk Narratives of Ukrainian Deportees from Lemkivshchyna, Kholmshchyna, Podlachia and Nadsiania: Genre and Thematic Specificity, Artistic Features*. Kyiv, 2013, 202 pp. [in Ukrainian].
72. CHAPLYK, Kateryna. *Existence of Lemko Deportees in Contemporary Ukraine*. Kyiv: Dmytro Burago Publishing House, 2013, 240 pp. [in Ukrainian].
73. CHYBYRAK, Svitlana. Folklore and Ethnographic Materials on the Pages of the Journal “Osnova”. *Folk Art and Ethnography*, 2009, no. 4–5, pp. 125–128 [in Ukrainian].
74. SHALAK, Oksana. Song Treasures of the Podillia Folklorist (Collection of Ukrainian Folk Songs by Andrii Dymynskyi). *Folk Art and Ethnography*, 1994, no. 5–6, pp. 31–35 [in Ukrainian].
75. SHALAK, Oksana. Feat of the Collector of Ukrainian Folklore (Little-Known Pages of the Biography of Andrii Dymynskyi). *Folk Art and Ethnography*, 1994, no. 4, pp. 63–74 [in Ukrainian].
76. SHEVCHUK, Tetiana, Yaryna STAVYTSKA. *Ukrainian Oral Dream Interpretation Tradition of the Early Twentieth Century (Studies and Texts)*. Kyiv: Duliby, 2017, 224 pp. [in Ukrainian].

77. SHEVCHUK, Oksana, Nataliia STUDENETS. Anniversary Conference of M. Rylskyi Institute of Art Studies, Folkloristics and Ethnology of the NAS of Ukraine. *Folk Art and Ethnology*, 2011, no. 6, pp. 7–12 [in Ukrainian].
78. SHCHYBRIA, Volodymyr. Features of Outerwear of the Population of Right-Bank Middle Dnipro Region (Late Nineteenth – First Half of the Twentieth Century). *Folk Art and Ethnology*, 2016, no. 3, pp. 90–95 [in Ukrainian].
79. YUZEFCZYK, Oksana. From the History of the Cabinet of Musical Ethnography of the All-Ukrainian Academy of Sciences. *Folk Art and Ethnography*, 1999, no. 5–6, pp. 116–125 [in Ukrainian].
80. YUR, Maryna. Typology of Painted Wedding Chests. *Folk Art and Ethnography*, 1998, no. 1, pp. 68–74 [in Ukrainian].
81. YARYNCHYNA, Olena. Motifs and Images of Recruit and Soldier Songs in Ukrainian Folk Ballads. *Folk Art and Ethnology*, 2014, no. 6, pp. 55–59 [in Ukrainian].
82. YAROVA, Alina. Place of Traditional Housing in the Modern World. *Folk Art and Ethnology*, 2018, no. 4, pp. 75–80. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2018.04.075> [in Ukrainian].
83. YAROVA, Alina *Traditional Housing of Chernihiv Region of the Late Nineteenth – First Half of the Twentieth Century*. Kyiv: Scientific Thought, 2017, 196 pp. [in Ukrainian].

Конфлікт інтересів

Авторка не має потенційного конфлікту інтересів, який би міг вплинути на рішення про опублікування цієї статті.

Використання штучного інтелекту

Не використовувався.

Отримано / Received 15.02.2026

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 03.03.2026

Опубліковано / Published 04.03.2026